

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-1E11-I-1.18	
Przedmiot:	Podstawy rysunku	
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2018	
Rok/Semestr:	I/1	
Liczba godzin:	60,0	
Nauczyciel:	Bartnik Krzysztof, dr hab.	
Forma zajęć:	laboratorium	
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę	
Punkty ECTS:	4,0	
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	20,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 60,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 10,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 20,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 10,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu	
Wstępne wymagania:	Do realizacji programu wymagane są podstawowe umiejętności w kształtowaniu obrazu, takie jak: - świadoma organizacja układu kompozycyjnego obrazu, - poprawność odwzorowania proporcji elementów kompozycyjnych obrazu oraz stosunków wielkości między nimi, - techniczna umiejętność kształtowania iluzji głębi w obrazie, zarówno bryły jak i organizacji perspektywy całości kompozycji, - wrażliwość na występujące w naturze różnice tonalne, umiejętności przełożenia ich na wartości rysunkowe z wykazaniem tych różnic.	
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • ćwiczenia laboratoryjne • konsultacje • korekta prac • z użyciem komputera	

Seria rysunków inspirowanych figurą ludzką

W oparciu o figurę ludzką (całość lub detal), z uwzględnieniem swoich własnych cech osobowościowych, doświadczeń i upodobań szeroko rozumianych, **wykonać serię 10. rysunków** w dowolnej technice, formacie oraz wybranym podłożu (lub w przestrzeni), adekwatnie do wypracowanej wstępnie przez każdego studenta idei własnej pracy. Ostateczny kształt realizacji powinien stwarzać możliwość prezentacji każdego zestawu na ewentualnych wystawach w formie klasycznych rysunków na podobrazii m. in. papierowym, tekturowym, płóciennym, foliowym, drewnianym i drewnopochodnym, z tworzyw sztucznych i blach, itd. Ostateczna realizacja może mieć również formę obiektu, konfiguracji obiektów, instalacji przestrzennej, wydruku cyfrowego, dokumentacji fotograficznej, filmu. Można też w swojej pracy łączyć różne, wybrane formy przedstawienia, wprowadzając również dźwięk.

Zastosować można tradycyjne techniki rysunku używając konwencjonalnych materiałów i narzędzi (np. ołówek, węgiel, kredka, pastel, akwarela, tusz, patyk, pióro, itd.), a także nietypowych (np. nici, sznurek, drut, materiały pochodzenia organicznego- gałęzie, nasiona, włókna, materiały budowlane,...).

W poszukiwaniu inspiracji i formy realizacji zadania pomocny może być proponowany poniżej zestaw pojęć:

portret

przedstawienie

metamorfoza

anatomia

fabuła

transformacja

multiplikacja

etap

proces

zanik

progres

destrukcja

wzrastanie

upraszczanie

złożoność

analiza

dekonstrukcja

mnożenie

konstytucja

dzielenie

odejmowanie

ruch

postęp

faza

wersja

nawarstwianie

budowa

konstrukcja

negatyw

odbicie

powielenie

rozbudowa

synteza

stadium

struktura

Zakres tematów:

Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • obecność na zajęciach • przegląd prac
Warunki zaliczenia:	1. Systematyczna praca i obecność na zajęciach. 2. Przedstawienie w wyznaczonym terminie prac do przeglądu śródsesemestralnego (przeglądy odbywają się raz w miesiącu i dotyczą prac z okresu od ostatniego przeglądu). 3. Zaliczenie semestru odbywa się w sesji egzaminacyjnej. Warunkiem zaliczenia jest spełnienie wyżej wymienionych warunków oraz przedstawienie do oceny prac rysunkowych powstałych w ciągu semestru (ilość prac w zestawie w przybliżeniu powinna wynosić 10 rysunków)
Literatura:	1. Anna-Carla Krausse; Historia malarstwa. Od renesansu do współczesności; wydawnictwo: Konemann 2. John Gage; Kolor i kultura teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji; wydawnictwo: Universitas Elena Bertinelli, Silvia Broggi, Gianna Morandi; Obrazy, rysunki, grafika / tł. z wł. Tamara Łozińska. - Warszawa : Arkady, 2001. 3. Antonella Fuga; Techniki i materiały. Leksykon historia, sztuka, ikonografia; wydawnictwo: Arkady 4. Malinowski Jerzy red.; Archiwum sztuki polskiej XX wieku, T. I, II, III, IV; wydawnictwo: Neriton 5. Maria Poprzęcka; Galeria. Sztuka patrzenia; wydawnictwo: STENTOR wydawnictwo Piotra Marciszuka 6. Maria Poprzęcka; Inne obrazy, oko, widzenie, sztuka. Od Albertiego do Duchampa; wyd. Słowo/Obraz Terytoria 7. Jon Thompson; Jak czytać malarstwo współczesne; wydawnictwo: Universitas 8. Praca zbiorowa; Mowa i moc obrazów; wydawnictwo: Uniwersytet Warszawski 9. Gombrich Ernst H.; O sztuce; wydawnictwo: REBIS Literatura uzupełniająca: 1. Cynthia Freeland; Czy to jest sztuka? wydawnictwo: REBIS 2. Potocka Maria Anna; Estetyka kontra sztuka; wydawnictwo: Aletheia 3. Sebastian Dudzik; Pejzaż. Narodziny gatunku 1400-1600. Materiały sesji naukowej 23-24 X 2003; wydawnictwo: Uniwersytet Mikołaja Kopernika 4. Anda Rottenberg; Sztuka w Polsce 1945-2005; wydawnictwo: STENTOR Wydawnictwo Piotra Marciszuka 5. Antoni Ziembka; Iluzja a realizm. Gra z widzem w sztuce holenderskiej 1580-1660; wydawnictwo: Uniwersytet Warszawski 6. Gottfried Bammer „Die Geschalt des Menschen” 7. Josef Zrzavy „Anatomia dla plastyków” 8. Wasyl Kandynski „O duchowości w sztuce” , „Punkt, linia a płaszczyzna” 9. Johannes Itten „Kunst der Farbe” , „Mein Vorkurs am Bauhaus Gestaltungs und Formenlehre 10. Maurice Merleau-Ponty „Wątpienie Cezanne” 11. Józef Czapski „Patrząc” 12. Elżbieta Grabska „Artyści o sztuce” 13. „Postmodernizm – teksty polskich autorów”.
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, zna podstawowe techniki rysunkowe: rysunek ołówkiem, rysunek węglem, pastelami i kredą, rysunek tuszem – pędzlem, pacykiem i piórkiem 02W zna różne typy i kategorie rysunku, takie jak szkic, studium, rysunek linearny, walorowy, itp. 03W ma świadomość że prace rysunkowe wykonuje się z różnym przeznaczeniem: jako wstępne notatki i projekty, jako początkowy etap innych realizacji np. malarskich, graficznych czy rzeźbiarskich, ale także jako autonomiczne dzieło autorskie 04U stosuje środki wyrazu charakterystyczne dla rysunku: kreskę, plamę walorową, fakturę, światłocien 05U potrafi zakomponować układ elementów rysunkowych na płaszczyźnie 06U właściwie odwzorowuje proporcje rysowanych obiektów, stosuje zasady perspektywy
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	1. Ocena prowadzącego zajęcia, 2. Dyskusja z autorem prac 3. Prezentacja prac i dyskusja na forum grupy zajęciowej 4. Publiczna prezentacja w ramach ewentualnych wystaw.